

Gontyna Kry, Satyr

Gdy księżycowe srebrne oblicze,
Zerkając z ciekawości; na dąb;
W ciemnościach odwiecznych lasów,
Gdy ścieżki nie wicher wyświeca,
Gdy kruk zakraka, na samotnym bie...
W mlecznym wyziewach ziemi,
Wśród gąstwin nieprzeknionej kniei,
Zrodziłem się jako dziki mrok;
Syn Mroku oraz Drzew.
Jestem Panem lasów ostępów.
Przez wieki przemierzam dzikie krainy,
Znam mowy lasu i nocy szept.
Me oczy goreją; ce w Mroku.
Me kły i pazury odbijają; księżycowy blask.
Szyderczo śmieję się; z czcziwiego Strachu.
Nie obcy jest mi widok jego krwi.
Jestem stary niczym tysiącletni dąb.
Zrodzony w Mroku. Dziki mrok;